

Sygn. akt IX U 342/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 lipca 2017 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Joanna Smycz
Protokolant:	Iwona Porwoł

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 12 lipca 2017 r. w Rybniku

sprawy z odwołania A. T. (T.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania A. T.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 26 stycznia 2017 r. Znak: ENS/20/34117712 zmienionej decyzją

z dnia 14 lutego 2017r. Znak: ENS/20/34117712

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu A. T. prawo do emerytury począwszy od dnia 1 listopada 2016r.

Sędzia

Sygn. akt: IX U 342/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 26.01.2017r. zmienioną decyzją z 14.02.2017r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonemu A. T. (T.) prawa do emerytury z powodu nie wykonywania pracy w warunkach szczególnych przez wymagany okres 15 lat na podstawie ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Ubezpieczony w odwołaniu od powyższej decyzji wnosił o ponowne rozpatrzenie jego sprawy, gdyż pracował w warunkach szczególnych w Rejonie Energetycznym w R. od 2.01.1978r. do 31.12.1998r.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn jak w zaskarżonej decyzji.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony urodził się w dniu (...)

W dniu 16.11.2016r. złożył wniosek o przyznanie prawa do emerytury.

Organ rentowy uwzględnił ubezpieczonemu na dzień 1.01.1999r. łącznie 25lat, okresów składkowych, nieskładkowych i uzupełniających (wnioskowany okres pracy w gospodarstwie rolnym od 2.01.1974r. do 30.12.1975r. został zaliczony do stażu jako okres uzupełniający w decyzji zamiennej z 14.02.2017r.), w tym żadnych lat pracy w warunkach szczególnych.

Ubezpieczony był członkiem OFE, przekazał środki za pośrednictwem ZUS na fundusze Skarbu Państwa.

(dowód: akta emerytalne)

Ubezpieczony ukończył Technikum Elektromechaniczne w R..

Od 2.01.1978r. ubezpieczony został zatrudniony w Rejonie Energetycznym w R. jako elektromonter. Ubezpieczony poprzez praktyki był przygotowywany jako przyszły dyspozytor. Praktyki miały trwać rok, ale ubezpieczony został powołany do wojska (służba wojskowa od 24.04.1978 do 10.04.1980).

Ubezpieczony po wojsku wrócił do pracy od 24.04.1980r. i dalej pracował jako elektromonter.

Zakład zajmował się przesyłem i sprzedażą energii elektrycznej. Pogotowie (...) było wydziałem w Rejonie Energetycznym, który zajmował się prowadzeniem ruchu, usuwaniem awarii i dopuszczaniem wszelkich obcych brygad na terenie Rejonu Energetycznego w R..

Ubezpieczony usuwał awarie, wykonywał przełączenia ruchu sieci elektrycznej.

Po zdaniu wszelkich wymaganych egzaminów ubezpieczony został dyspozytorem od 1.05.1983. Stanowisko to nazywało się dyżurny dyspozytor. Nie było osobnych stanowisk. Dyżurny dyspozytor zajmował się kierowaniem ruchu sieci energetycznej. Dyspozytor nadzorował wszelkie prace związane z pracą Rejonu Energetycznego w R., a głównie siecią elektryczną. Po godz. 15:00 dyspozytor zastępował kierownika Rejonowej Dyspozycji Ruchu i kierownika całego Rejonu.

Była to praca w ruchu ciągłym, w systemie zmianowym. Kierownik pracował tylko na I zmianę, pozostali pracownicy w systemie tryzmianowym. Ubezpieczony zawsze pracował w systemie tryzmianowym.

Ubezpieczony był kierownikiem Rejonowej Dyspozycji Ruchu bardzo krótko, była to dodatkowa funkcja oprócz głównego stanowiska pracy jako dyżurnego dyspozytora. Jak ubezpieczony zastępował kierownika Rejonu mógł podejmować tylko decyzje związane z pracą sieci i ruchu oraz usuwaniem awarii.

Od 1.02.1998 była restrukturyzacja i ubezpieczony został dyspozytorem.

Zaliczenie pracy ubezpieczonego do I kat. zatrudnienia wiązało się w tym, że było to stanowisko stresogenne, w systemie ciągłym. Były też posiłki regeneracyjne.

Ubezpieczony pracował stale i w pełnym wymiarze na stanowisku zarówno elektromontera w Pogotowiu (...), jak też dyspozytora i kierownika Rejonowej Dyspozycji Ruchu.

Razem z ubezpieczonym w spornym okresie pracowali świadkowie J. K. i A. S., którzy posiadają wiedzę o rodzaju i wymiarze pracy ubezpieczonego.

(dowód: akta rentowe : w szczeg. Pismo T. z dn.14.04.2016r. k.25 , akta osobowe ubezpieczonego, zeznania świadków J. K. i A. S., zeznania ubezpieczonego, protokół elektroniczny, k. 25 akt sprawy)

Zebrany materiał dowodowy Sąd uznał za kompletny i wystarczający do poczynienia ustaleń faktycznych.

Strony nie złożyły dalszych wniosków dowodowych.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art.184 i 32 ust.1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz.U. z 2016r., poz. 887) w związku z § 4 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8 , poz.43 ze zm.) pracownik -mężczyzna, który wykonywał prace w szczególnych warunkach wymienione w Wykazie A załącznika do Rozporządzenia, nabywa prawo do emerytury, jeżeli :

- ukończył wiek 60 lat,
- na dzień 1.01.1999r. osiągnął wymagany okres 25 lat zatrudnienia i udowodnił co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy,
- nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego.

Spór w niniejszej sprawie sprowadzał się do tego, czy ubezpieczony spełnia wszystkie warunki konieczne do nabycia prawa do tzw. wcześniejszej emerytury wynikające z wyżej cytowanych przepisów, a w szczególności czy posiada 15 lat pracy w warunkach szczególnych.

W ocenie Sądu, przeprowadzone postępowanie dowodowe w sprawie pozwala stwierdzić, iż ubezpieczony w Rejonie Energetycznym w R. pracując jako elektromonter w okresie od 2.01.1978r. do 30.04.1983r. wykonywał stale i w pełnym wymiarze pracę w warunkach szczególnych wymienioną w wykazie A dziale II załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r., tj. prace przy wytwarzaniu i przesyłaniu energii elektrycznej i ciepłej oraz przy montażu, remoncie i eksploatacji urządzeń elektroenergetycznych i cieplnych.

Natomiast w okresie od 1.05.1983r. do 31.12.1998r. pracując jako dyspozytor i kierownik Rejonowej Dyspozycji Ruchu wykonywał stale i w pełnym wymiarze pracę w warunkach szczególnych wymienioną w wykazie A dziale XIV poz.24 tj. dozór inżynieryjno-techniczny na oddziałach i wydziałach , w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie.

Za takim przyjęciem przemawia dokumentacja akt osobowych ubezpieczonego dotycząca spornego okresu, w szczególności: umowa o pracę z dnia 2.01.1973 z zatrudnieniem na stanowisku elektromontera w Pogotowiu (...) w R., umowa po przyjęciu z wojska od 24.04.1980r. w charakterze elektromontera w Pogotowiu (...) w R. z zaliczeniem ciągłości pracy (obie umowy na pełnym etacie), umowa o pracę w pełnym wymiarze czasu pracy od dnia 2.01.1995r. w charakterze dyspozytora Rejonowej Dyspozycji Ruchu, pismo z dnia 23.03.1987r. (z ustaleniem obowiązków odwołującego od 1.03.1987r. jako dyżurnego Rejonowej Dyspozycji Ruchu), gdy wcześniej ubezpieczony zgodnie z pismami został dyżurnym Rejonowej Stacji Ruchu od 1.05.1983r. i jako dyżurny ruchu pracował do 1.01.1989r., a następnie od 1.01.1989r. jako dyspozytor Rejonowej Dyspozycji Ruchu, od 1.02. 1998r. jako dyspozytor Rejonowej Stacji Ruchu na pełnym etacie (cały czas jest to zatrudnienie zaliczane do I kat. zatrudnienia zgodnie z umowami o pracę). Ubezpieczony pracował w tym charakterze do 30.09.1997r. następnie od 1.10.1997r. jako kierownik Rejonowej Dyspozycji Ruchu i zgodnie z pismem z dnia 1.02.1998 od 1.02.1998 zatrudniony jako dyspozytor Rejonowej

Dyspozycji Ruchu w Dziale Zarządzania Energią na pełnym etacie oraz zeznania powołanych świadków J. K. i A. S., wreszcie zeznania ubezpieczonego.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków jw. i ubezpieczonego uznając ich zeznania za rzeczowe, logiczne, szczegółowe i wzajemnie się uzupełniające.

Zajmując takie stanowisko Sąd w pełni podzielił wyrok Sądu Najwyższego z 24.06.2015r., sygn. akt I UK 359/14, który stwierdził, iż „za prace w szczególnych warunkach w energetyce mogą być uznane tylko takie prace, które są realizowane w przedsiębiorstwie działającym w ramach tej gałęzi przemysłu (branży) i które polegają na montażu, remoncie i eksploatacji urządzeń elektroenergetycznych lub ciepłych ściśle związanych z wytwarzaniem i przesyłaniem energii elektrycznej lub ciepłej (§ 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, Dz.U. Nr 8, poz. 43 ze zm. w związku z Działem II Wykazu A stanowiącego załącznik do tego rozporządzenia).

W uzasadnieniu faktycznym tego orzeczenia SN zaznaczył, iż zgodnie z dyspozycją wykazu A, dział II powołanego wyżej rozporządzenia w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, za pracę w warunkach szczególnych uprawniającą do niższego wieku emerytalnego można uznać pracę przy wytwarzaniu i przesyłaniu energii elektrycznej i ciepłej oraz przy montażu, remoncie i eksploatacji urządzeń elektroenergetycznych i ciepłych. Intencją ustawodawcy było więc uznanie za prace w warunkach szczególnych wyłącznie takich prac, które są wykonywane bezpośrednio przy wytwarzaniu lub przesyłaniu energii, co wynika chociażby z rozumienia pojęcia "montaż".

Ubezpieczony zatem posiada powyżej 15 lat pracy w warunkach szczególnych, osiągnął wiek emerytalny 60 lat, co powoduje, iż spełnia warunki do nabycia emerytury w oparciu o art.184 i 32 ust.1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych od miesiąca złożenia wniosku zgodnie z art. 129 powołanej ustawy emerytalnej.

W konsekwencji takiego stanowiska Sąd w wyroku na podstawie art.477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, iż przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury począwszy od dnia 1 listopada 2016r.

Sędzia